RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 74.640 van 25 juni 1998
in de zaak A. 64.583/VII-13.282.

In zake : André DEBAENST,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Beverlaai 10

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat André DEBAENST op 19 juli 1995 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 22 mei 1995 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting houdende gedeeltelijke weigering aan verzoeker van de milieuvergunning tot uitbreiding van zijn kippenfokkerij te Veurne, Ringslotstraat 1;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. BAERT;

Gelet op de beschikking van 5 september 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 3 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 april 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. VAN DORPE, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur P. PROVOOST, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>Feiten</u>

1.1. Het bestreden besluit weigert aan verzoeker de milieuvergunning voor de uitbreiding van zijn kippenfokkerij van 12.000 dieren met 18.000 mestkuikens en twee voedersilo’s van elk 10 ton.

1.2. Op 3 oktober 1995 wordt lastens verzoeker een proces-verbaal opgesteld wegens het houden van een aantal kippen waarvoor geen milieuvergunning werd verleend.

1.3. Op 7 maart 1996 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen aan verzoeker de milieuvergunning om zijn kippenfokkerij uit te breiden met 19.000 slachtkippen.

2. Ontvankelijkheid

2.1.1. Overwegende dat in het licht van bovenvermelde feiten de bevoegde auditeur aan verzoeker vroeg of hij nog over een voldoende belang bij zijn annulatieberoep beschikt; dat bedoelde partij als volgt antwoordde :

> "Op datum van 3 oktober 1995 werd lastens de heer DEBAEST P.V. opgesteld van exploitatie zonder milieuvergunning, meer bepaald 'het houden van meer kippen dan vergund. In bijlage zend ik U copie van dat P.V.; Zolang de heer DEBAENST voor die periode geen rechtsgeldige milieuvergunning bekomt, is hij in overtreding met de milieureglementering, hetgeen een strafbaar feit is waaromtrent een strafonderzoek loopt. Alleen door de nietigverklaring van het bestreden weigeringsbesluit bestaat de mogelijkheid een geldige vergunning te bekomen voor de periode tot 7 maart 1996. Er zij in dit verband op gewezen dat de vergunning tot uitbreiding reeds werd aangevraagd in 1991 en dat het bestreden weigeringsbesluit slechts werd genomen op 22 mei 1995. Na de nietigverklaring zal de verzoeker het recht hebben zijn standpunt te verdedigen voor de Vlaamse Minister van Leefmilieu en de argumenten kunnen aanvoeren om een milieuvergunning te bekomen met ingang van een redelijke termijn na de aanvang in 1991. De heer DEBAENST heeft derhalve een groot belang bij de nietigverklaring van het bestreden besluit, omdat hij alleen dan in de mogelijkheid is zijn rechtsgeldige vergunning te bekomen en zijn aanspraken in die zin bij de Minister te laten gelden. Het strafbaar karakter van de uitbating o.m. op 3 oktober 1995 is gesteund op administratiefrechterlijke elementen van het dossier, zodat de nietigverklaring van een weigeringsbeslissing en de latere aflevering van een milieuvergunning voor de in 1991 aangevraagde uitbreiding, bepalend zijn voor de strafbaarheid der uitbating vóór 7 maart 1996. Alleen door de nietigverklaring 'erga omnes', kan de verzoeker zijn rechtmatige belangen verdedigen voor de Minister en alsnog een rechtsgeldige vergunning bekomen";

2.1.2. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie nog aanvoert zijn belang te behouden "omtrent de twee geweigerde voedersilo's"; dat hij voorts betoogt na vernietiging van het bestreden besluit met terugwerkende kracht een vergunning te kunnen verkrijgen omdat :

- de regel van niet-retroactiviteit van overheidsbesluiten slechts een niet-geschreven rechtsbeginsel uitmaakt, en,
- uit de afwezigheid van uitdrukkelijke wettelijke bevoegdheid tot het nemen van beslissingen met terugwerkende kracht, niet de absolute onbevoegdheid daartoe kan afgeleid worden;

dat hij ten slotte stelt :

> "De verzoeker getuigt nog steeds van het vereiste belang, nu de tegenpartij, na nietigverklaring van het bestreden besluit, de bevoegdheid en de mogelijkheid heeft om een ARAB-vergunning af te leveren met uitwerking op dezelfde datum als de nietigverklaarde, gezien deze 'retroactiviteit' (tegenover het nieuwe besluit, maar niet tegenover het nietigverklaarde besluit) niet van aard is de individuele belangen te schaden en/of de individuele rechten te schenden, maar in tegendeel de fout van de overheid recht te zetten, die een nietige weigeringsbeslissing heeft genomen en waardoor de individuele belangen van de verzoeker werden geschaad. Dergelijke 'vervangende' beslissing is ook niet van aard de rechtszekerheid aan te tasten, maar draagt er precies toe bij de (voor de verzoeker) nadelige gevolgen van een onrechtmatige beslissing ongedaan te maken en de rechtsorde te herstellen";

2.1.3. Overwegende dat het beroep onontvankelijk is om de volgende redenen :

2.1.3.1. Verzoeker kan zijn belang niet putten uit het niet verkrijgen van de vergunning voor de twee gevraagde voedersilo's van 10 ton elk, omdat volgens de indelingslijst bij het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I) (rubriek 45.14,3°), dergelijke opslag in agrarisch gebied -hetgeen in casu het geval is-, slechts vergun-

ningplichtig is vanaf 1.000 m³ en verzoeker in totaal, inclusief de geweigerde silo's, slechts over een capaciteit van 30 m³ wenst te beschikken.

2.1.3.2. Uit de aard van de milieuvergunning vloeit voort dat dergelijke vergunning voorafgaand aan het starten van de uitbating van de betrokken hinderlijke inrichtingen moet worden verkregen.

Artikel 4 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet) stelt dan ook expliciet dat het een "voorafgaande" vergunning betreft.

Een exploitant, aan wie de vereiste vergunning wordt geweigerd, mag dan ook de desbetreffende activiteiten niet aanvatten of moet ze stopzetten, ook al is hij de mening toegedaan dat de weigering onwettig is.

Het zou dan ook strijdig zijn met het wezen van een dergelijke vergunning en een afwending van dit instrument, om ze te verlenen voor een periode die zich uitsluitend in het verleden situeert, en dit enkel om een periode van vergunningloos exploiteren te "regulariseren" teneinde zich te vrijwaren tegen strafvervolging.

Verzoeker gaat in zijn betoog overigens voorbij aan het feit dat in deze niet alleen zijn individuele belangen in het geding zijn, maar ook het algemeen belang, te weten de bescherming van het leefmilieu.

2.1.3.3. Uit het bovenstaande moet worden besloten dat de verzoeker niet meer over het vereiste actueel belang beschikt bij de gevorderde vernietiging;

2.1.4. Overwegende dat het beroep bijgevolg moet worden verworpen; dat, gelet op de omstandigheden van de zaak, en op het feit dat het beroep initieel niet kennelijk onontvankelijk of ongegrond was, het gepast

voorkomt de kosten ervan ten laste van de verwerende partij te leggen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijfentwintig juni 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **M.-R. BRACKE.**